

BĚH ČI CHŮZE PRO HOSPIC

O Velikonocích jsem se na Táboře u Lomnice zúčastnila křížové cesty s naší farností, tuto neděli jsem poblíž prožila skvěle odpoledne tentokrát při akci „Běh pro hospic“. V mém případě se tedy nedá mluvit o nějakém běhu. Pro mě to byla příjemná procházka, zastupovala jsem při ní kategorii „babičky s hůlkami.“

V krásné přírodě Obory u rybníčku se postupně sešlo rovných 100 běžců a chodců. Každý účastník vyrážel na trasu jednou či víckrát podle své chuti a svojí rychlosti. Nabídnuty nám byly dva okruhy. Velký vedl až na vrchol Tábor a měřil 4,4 km. Nejrychlejší běžec ho zdolal za neuvěřitelných 20 minut. Několik nejvytrvalejších ho prošlo za odpoledne 3x. Mezi nimi tvořily většinu děti.

Malý okruh byl dlouhý 875 metrů a pohodlně po rovince lesem obkroužil Oborský rybník. Nakonec jsem ho obešla 4x. Mezitím jsem byla ve stánku, kde jsme s vnukem prodávali točenou malinovku, vodu, sušenky či párky s chlebem na opečení. Paní vedle nás prodávala Lomnické pivo. V areálu lesní-

ho parku je i ohniště s lavičkami a dětské hřiště, kde se bavili ti mladší. Vše to proběhlo za krásného počasí, kdy se dalo v pohodě posedět, ale nebylo úmorné vedro na chůzi a běh. Navíc v krásné přírodě v blízkosti úžasných obřích stromů i lesklé hladiny rybníka.

U startu a cíle zatím probíhala prezence, každý dostal nalepovací startovní číslo a po ukončení trasy byly předány pěkné odměny v podobě medailí nebo klíčenek, děti dostaly navíc lízátko. Také si tu lidé, kteří o činnosti hospice mnoho nevědí, mohli o všem popovídat s jeho zakladatelkami Luckou Stránskou a Maru Zahrádkovou. Myslím, že se tu líbilo i těm, kteří se ani na trasu nevydali a jen si přišli užít hezkou neděli.

Obdivovala jsem, že organizátoři snad mysleli na vše, aby tu každému bylo příjemně. Děkuji za milé odpoledne a přeji a vyprošuji všem, kdo se podílejí na práci pro umírající lidi a jejich rodiny, Boží požehnání.

Marie Stránská

AKTUALITY

SEMILSKÁ POUŤ NA KOMENSKÉHO NÁMĚSTÍ

Pátek 24. 6. 2022

20.00 **Legenda o Sooleimanovi** – akrobatické divadlo

22.00 **Ohňová show**

Sobota 25. 6. 2022

10.00 **Brémští cirkusanti** – kejkliřská pohádka se školou žonglování

11.00 **Kokrháček** – pěvecké vystoupení sboru ZŠ I. Olbrachta

12.00 **Petrana** – Praštěná čarodějnice – kouzelnická pohádka pro velké i malé

14.00 **Pohádkový jukebox** – kejkliřská pohádka se školou žonglování

V neděli 26. června 2022 vyvrcholí poutní slavnosti v Semilech mší svatou od 9.30 h, kterou bude v děkanském kostele sv. Petra a Pavla celebrovat P. Piotr Antkiewicz. Po mši svaté jsou všichni zváni na poutní občerstvení před kostelem.

Bc. Piotr Antkiewicz byl v roce 2018 inkardinován do farnosti – probošství Litomyšl. Pochází z města Koło (Velkopolské vojvodství) z diecéze Włocławek. V Litomyšli působil jako jáhen až do 27. června 2020, kdy byl v královéhradecké katedrále sv. Ducha vysvěcen na kněze. V současné době P. Piotr zastává funkci farního vikáře na pardubickém arciděkanství, kde zároveň vede ministrantské spolço. Je také kaplanem pro mládež vikariátu Pardubice.

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 16. června 2022. Uzávěrka následujícího čísla: 30. června 2022. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošik. Jednotlivé příspěvky zasílejte na adresu kraus.matej@seznam.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

HŘIVNA

Informační čtrnáctideník
ŘK farnosti Semily

Číslo 13 19. června 2022

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošik, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Kostofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 20. 6. – 3. 7. 2022

20. 6. Po – – –

21. 6. Út *Památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka*

KO 18.00 za nemocného

22. 6. St KA 08.00 za ++ manžele Hrdinovy a duše v očistci

23. 6. Čt *Slavnost NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE*

KO 18.00 za ++ z rodiny Pekárkovy

24. 6. Pá *Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA*

KO 18.00 za † Žofii Szlachetkovou, manželka Kazimíra, syna Kazimíra a manželku Cecilii

25. 6. So *Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie*

KA 18.00 za ++ rodiče

26. 6. Ne *Poutní slavnost SV. PETRA A PAVLA, apoštolů (13. neděle v mezidobí)*

KO 09.30 za ++ Marii a Zdeňka Stehlíkovy

27. 6. Po – – –

28. 6. Út *Památka sv. Ireneje, biskupa a mučedníka, učitele církve*

KO 18.00 za ++ Cecilii a Jana Novotné a ++ rodiče Pajunkovy

29. 6. St *Slavnost SV. PETRA A PAVLA, apoštolů, patronů farnosti*

KO 18.00 za ++ rodiče Petra a Annu

30. 6. Čt KA 08.00 za † Hanku Balušíkovou

1. 7. Pá KO 18.00 za ctitele Božského Srdce Ježíšova

od 16.30 v KO svátost smíření

2. 7. So KA 18.00 za Václava a Miloslavu Prouskovi a ostatní ++ z rodů

3. 7. Ne *14. neděle v mezidobí*

KO 08.30 za ++ rodiče Masničákovy a 7 sourozenců

Farnost
sv. Petra a Pavla

VSTOUPILA JSEM DO KATOLICKÉ CÍRKVE

Před několika lety jsem spolu se svou rodinou přestoupila do katolické církve. Každý z nás měl pro to své vlastní důvody, ale dovoluji se podělit o ty své.

Když jsme s mým manželem řekli jednomu starému kamarádovi, že jsme vstoupili do katolické církve, odpověděl nám: „To jsem rád, že jste našli místo, kde se člověk cítí jako doma.“ Můj manžel mu ale odpověděl: „Ne, našli jsme místo, kde se člověk cítí jako v církvi.“ Naše farnost se shromažďuje v tichu a modlitbách, zaměřuje se na Bibli a eucharistii a během liturgie se lidé v kostele chovají s radostnou vážností.

Liturgii katolické církve mám ráda. Liturgie znamená „dílo lidí“. Liturgické uctívání není dílo toho, kdo ji vede. Není to sport pro diváky, koncert ani automobilový závod. Liturgie nám připomíná naše místo v řádu věcí. Nemám to tu na starost, jsem služebníkem a dědicem víry, která mi byla předána. Ani sám kněz není „šéf“, ale slouží liturgii. Moje rodina i já se cítíme v bezpečí, protože víme, že kdyby přišel nový kněz, tak nemůže úplně změnit to, co jsme považovali za dobré. Nastanou možná změny, ale zásadní věci zůstanou stejné. Toto bezpečí jsme v měnícím se světě naší původní církve nepocítovali.

Na katolické církvi se mi také líbí její univerzalita. Univerzalita neznamená jen to, že mše bude stejná všude na planetě, i když i to je pravda. Znamená však také, že jsme vstoupili do Církve s velkým „C“, a ne jen do „jedné z církví“. Naše farnost čítající několik stovek lidí je katolická církev. Není to nějaká její část nebo frakce nebo místní pobočka. Každá farnost je plně katolickou církvi. Nejlepší analogie, která mě napadá, je přirovnat tuto církev k oceánu. Každé společenství zná nějakou svou zátoku nebo pláž, ale oceán je stále oceánem ve svém celku, kdekoli se s ním setkáme.

Některá jiná chápání církve naznačují, že kongregace tvoří něco jako samostatné ostrovy. V některých případech se obrazně řečeno jedná o úplně jiné země, kde lidé potřebují víza a změnu občanství, aby mezi nimi mohli přestoupit.

Líbí se mi inkarnační teologie katolické církve. Nemohu říci, že do hloubky chápu, co se děje při eucharistii nebo jiné svátosti, ale je to v souladu s tím, co vím o Bohu. Udivující a zásadní fakt Božího vztahu s námi je vtělení, to, že se Bůh stal člověkem. V člověku Ježíši vzal na sebe lidské tělo a pobýval s námi. Byl plně člověk a zároveň byl plně božský. Z toho je patrné, že hmota může být prodchnuta božstvím, aniž by se změnila podstata hmoty nebo božství. Jako křesťanka věřím, že se to stalo jednou před dvěma tisíci lety. Jako katolická křesťanka také přijímám, že tohle je obvyklý Boží způsob zjevení. Když mohl Kristus být zároveň hmotou a Bohem, pak jím může být i chléb a víno – jeho prostřednictvím. Voda může být zároveň vodou i novým narozením. Olej může být zároveň olejem a požeňáním.

Inkarnační teologie nám otevírá tak bohatý svět! Hmota zjevuje to, co je nemateriální. Krása stvoření kolem nás, správně vnímaná, není pokušením nebo rozptylováním – je „nabitá velikostí Boží“, jak hezky řekl Gerard Manley Hopkins. Když jsou naše touhy správně uspořádány, nemusíme řešit „bud/anebo“, ale vždycky „obojí“. Je nám dán Bůh i stvoření, vykupitelská milost i obyčejná milost. Všechno má svůj význam a všechno nás směřuje k Bohu.

Líbí se mi vyváženost katolické teologie. Někteří křesťané se domnívají, že veškerá práce – a tudíž zodpovědnost – za spasení leží pouze na Bohu. Ale tento pohled na věc vnímám jako nesoulad s příkázáními Ježíše Krista v evangeliích. Jiní křesťané tvrdí, že lidé mají

moc vyzdvihnout sami sebe k Bohu svou vlastní silou. To ale není v souladu s listy apoštola Pavla. Nejlepší shrnutí podvojně povahy našeho spasení nalézám v listě Filipánům (Flp 2,12.13): „*Pracujte s úzkostlivou bázní na tom, abyste došli spásy... Vždyť i to, že chcete, i to, že pak jednáte, působí přece ve vás Bůh, abyste se mu mohli líbit.*“ Důvěřuji katolickému chápání, že spása probíhá neustále a že je k ní zapotřebí jak milosti, tak i našeho konání.

Nemyslím si, že by katolická církev byla dokonalá – ať už na své farní nebo univerzální úrovni. Ne všechny body její nauky chápu, přinejmenším tam, kde se ve svém životě v současnosti nacházím, a ani některé její

JEŽÍŠOVO MILOSRDENSTVÍ JE SÍLA

Nejsvětější Srdce Ježíšovo je maximální lidský výraz božské lásky. Ježíšovo Srdce je jedinečným a skutečným symbolem Božího milosrdenství. Ježíšovo srdce je totiž středem a zdrojem, z něhož prýští spása celému lidstvu.

V evangeliích nacházíme různé zmínky o Ježíšově Srdci, například v úryvku, kde Kristus sám praví: „*Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem*“ (Mt 11,28–29). Základním je pak podání Kristovy smrti podle Jana. Tento evangelista totiž dosvědčuje, co viděl na Kalvárii, kde jistý voják probodl Ježíšovi bok těsně po jeho smrti kopím a z této rány vyšla krev a voda (srov. Jan 19,33–34). Jan v této zdánlivě bezvýznamné příhodě rozpoznal naplnění proctví: ze srdce Ježíše, Beránka obětovaného na kříži, proudí odpuštění a život všem lidem.

Ježíšovo milosrdenství není pouhý sentiment; je to síla, která dává život a křísí člověka! Říká nám to také evangelijská epizoda s vdovou z Naimu (Lk 7,11–17). Ježíš spolu se svými učedníky přichází do Naimu, galilejské vesnice, právě ve chvíli konání pohřbu. Ke

praktiky nejsou v souladu s mým vkusem a někdy ani s mým svědomím. A přeji si, aby byl v každém kostele spolu s křížem vystaven také obraz vzkříšení. Ale i tak se tam cítím jako v církvi. V kostele to voní jako v kostele. A katolická církev je přece církvi už tak dlouho.

Tak řekl Hospodin:

Stoupte si na začátky cest a dívejte se,

ptejte se na staré stezky:

Která cesta je dobrá? Po té chodte,

a najdete odpočinek pro své duše.

(Jeremiáš 6,16)

Podle D. Zehnerové: *Šťavnatá chuť všednosti*

hřbitovu je nesen chlapec, jediný syn jisté vdovy. Ježíšův pohled hned spočívá na plačící matce. Evangelista Lukáš říká: „*Když ji Pán uviděl, bylo mu jí líto.*“ Tímto „soucitem“ je Boží láska k člověku; je to milosrdenství, tedy postoj Boha ve styku s lidskou ubohostí, naší nemožností, naším utrpením, naší úzkostí. Biblický termín „soucit“ odkazuje k mateřským útroubám: matka totiž zakouší zcela zvláštní reakci ve vztahu k bolesti svých dětí. Takto nás miluje Bůh, říká Písmo.

A co je plodem této lásky, tohoto milosrdenství? Život! Ježíš řekl vdově z Naimu: „*Neplač!*“, pak oslovil mrtvého chlapce a vzkřísil jej jakoby ze sna (Lk 7,13–15). Představme si tu krásu: Boží milosrdenství dává člověku život, křísí jej z smrti.

Pán i na nás ustavičně hledí s milosrdně očekává. Nemějme strach se k Němu přiblížit! Má milosrdné srdce. Ukážeme-li mu svoje vnitřní rány, svoje hříchy, On nám vždycky odpustí. Je čirým milosrdenstvím. Jdeme za Ježíšem!

papež František